

Dik Yokuşların Yürekli Çocukları Polisiye Alihan Altıtaş

– Alihan A. · 20 Nisan 2019

DİK YOKUŞLARIN YÜREKLİ ÇOCUKLARI (ruh suretlerinde kalbimin yelkenleri) (POLİSİYE)

Selim üstüne bastığı rugan pabuçlarını birbirine vura vura sokaklarda dolanıyordu. Hayatta tek eğlencesi bu idi. "Rugan topuğun birbirine sürtme sesi gibi artistlik bir ses yok" derdi hayat gemisine katılan yeni miçolarını toplayıp. Bu mahallelerde insan doğar doğmaz "Racon" sahibi olurdu. Sonradan da kazanılan bir meziyet olmadığı gibi üç numara büyük geldi mi racon denilen melet adamın üstüne oturmaz onu sonunda sonsuz belalara sürüklerdi. Hal bu ki büyüklerinden öğrendiği "en büyük racon : Efendilik" idi. Selim kibar duruşu ile hiç yengeç olmadı. Mahalleyi korur kollar tamirhanesinde asla kumar oynamaz, tozu kapısından içeriye sokmazdı. O da babası gibi elleri motor parçalarından yağlı fakat vicdanı temiz ölecekti. İşleri gitgide büyüyor dükkanına yeni gençler toplanıyordu. Onlar , Yedi tepenin yürekli çocuklarıydı. Ekmeklerine alın teri damlar, sessiz sedasız hayatlarını sürdürüyorlardı. Bilmedikleri tek şey ; Hayat bileti önceden kesilmiş dik yokuşlu mahallelerin bu dik duran ruh suretleri için felek farklı bir oyun oynayacaktı.

Selim'in en yakın arkadaşı Ramazan gözü hep yükseklerde olan bir genç idi. Hırsı ve sert tavırları ile hayattan hep daha fazlasını istiyordu. Mahallede ona "Tatar Ramazan " denirdi de ne bir kahramanlığı ne de bir bıçkınlığı vardı. Film delisi bir çocuktü. Tüm gün Tatar Ramazan filmlerini tekrar tekrar izleyip sağa sola film replikleri saçtığı için öyle denirdi. Birkaç defa Selim'in anacığı da oğlunu bu deli oğlan için uyarılmıştı. Yaşlı kadın " Aman evladım dikkat et Ramazan'a emi " demiş Oğlundan cevap alamayınca sessiz sedasız gözlerini aşağıya devirmişti. Bir gün Ramazan koşarak tamirhaneden içeri girdi. "kardeşim" naraları atıyordu. Onu böyle telaş içinde gören Selim yazıhaneden çıkarak merdivenlerden aşağı indi "ne oldu kardeşim " diye arkadaşının omzunu tuttu. Ramazan keyifli bir ses tonu ile " Kardeşim artık bu zor hayattan kurtuluyorsun ! Bizim Reşat abi, minibüslerinin tüm bakımını senin tamirhanede yapılmasını istiyor. Birkaç seneye de oradan gelen para ile gül gibi geçinir gidersin " dedi. Selim şaşırılmıştı. Reşat tekinsiz ,karanlık bir tipti. Bazı zamanlar mahalleli onun hikayelerini kulaktan kulağa anlatırdı. Yıllardır bu tamirhaneyi bilir ama niye şimdi bu kararı almıştı ?

Ramazan'a dönüp " Bak Tatar bu işte bir yanlış var gibi. Dur bakalım bir araştıralım" dedi. Ramazan'ın yüzü düşmüş hiddetlenmişti " biz sana iyilik yapalım diye uğraşıyoruz kardeşim " diyerek hızla tamirhaneden çıktı. Çıkarken de kızgınlığını takım çantasına vurarak çıkarmıştı. On üç , on altı takım anahtarları yerlere saçılmıştı. Selim bu harekete çok kızdı. Çırak miçolarını çağırarak ortalığı toplamalarını istedi. Birden çıkan bu Reşat abi olayının iç yüzünü araştıracaktı.

Dik yokuşların bir özelliği daha vardır. Herkes birbirini tanır... Selim bıçkın ağabeylerine uğrayıp Reşat'ın planını sorması gerektiğinin farkındaydı. Fakat bunu yaparsa bir belaya bulaşacağı da kesindi. Saat gece üç'ü geçiyordu. Uyku tutmuyor Selim'in aklı olanları tartıp ölçüyordu. Birkaç gün bekleme kararı aldı.

Sabah olduğunda anacığının elini öpüp tamirhaneye doğru yola çıktı. Dik yokuşu çıktığında mahallelinin kalabalıklar halinde toplandığı gördü. " hayırdır İnşallah " serzenişleri eşliğinde adımlarını daha da hızlandırdı. Kalabalığı yarıp ortaya geldiğinde duvar dibi kanlar içinde Ramazan'ı gördü. Kaşı açılmış yüzünde kesikler, bıçak izleri duruyordu. O an anladı ki bir anlaşmanın gerçekleşmemesi üzerine kendisine ve arkadaşlarına gözdağı verilmişti. Racon yine haklı çıkmış toprağa atılan kurşun sesinin ağırlığı yüreğe oturmuştu. (bu hayatlarda düşmanlık, toprağa kurşun bırakılarak gösteriliyordu) Ramazan'ı yarı baygın kaldırdığında duvarın dibine dik olarak bırakılan kurşunu fark etti. Bir plan yapmalıydı.

Tehlikeli bir oyun onlar için yeni başlıyordu. Şimdi Reşat'ın üzerine giderse bu durum çok uzayıp birçok kişinin canı yanabilirdi. Akşam konuyu Ethem babaya anlatmalıydı. Selim'i anlayacak ender insanlardan olan bu çakır gözlü tövbeli adam eski bıçkınlardan idi. Yedi Tepede fırtına gibi estiği günlerin ardından suçun suçu getirdiğini anlamış işlere töve edip kendine huzurlu bir hayat kurmuştu. Bazı akşamlar Babasız Selim'i sevdiğinden ona ağabeylik , babalık yapar Öğütler verirdi. Güneş, dik yokuşların tesbih şıkırtısına karışan sokaklarından gittiğinde tekinsiz duvarlar genç yüreklere kalıyordu.. Selim Tarhana çorbasından iki kaşık alarak masadan kalktı. Bu aralar Hiç iştahı da yoktu. Portmantoya doğru yönelerek ceketini giydi. Kendini karma karışık hissediyordu. Evden çıkıp kendini sokaklara atmalıydı.

Ethem babanın tek katlı evine geldiğinde perdenin arasından sönük bir lüks ışığının geldiğini fark etti. Daha kapıyı çalmadan Ethem kapıyı açıp oğlanı içeri aldı. Olanlardan haberi olmuş, Selim'i bekliyordu. Genç oğlan yemek masasına kurşunu koydu. Ethem'in çakır gözleri daha da büyümüştü. Sakince sandalyeye oturdu. Sessizce " Vakit sakın olma vaktidir evlat " dedi. Ayağa kalktı, evde düşünceli şekilde bir iki tur volta atarak Selim'e döndü. " Seni koruyacağım aklımda bir plan var. Şimdi evlat yarın git Reşat'a tamirhaneyi kullanabileceği söyle gözün korktu sansın . Sakın açık etme gerisini Ethem babana bırak "dedi. Selim önce pes etme fikrini hiç sevmeyi itiraz etmek istedi fakat başka çözümü olmadığını da anladı. Bu çakır gözlü yürekli adamın deneyimlerine güvenmeliydi.

Birkaç gün sonra Tamirhaneyi Reşat'ın emrine bıraktı. İsteddiği gibi araçlarına bakım yaptırıyor, tamirhaneyi paravan olarak kullanıp araçlara eroin, hap sevkiyatları için gizli bölmeler hazırlıyordu. Eski kurt Ethem tüm tezgahı zaten bir çırpıda anlamıştı. Onun yapmaya çalıştığı ; Bu bir avuç temiz kalmayı başarmış çocukları kollamaktı. Reşat ; keyifle oturmuş minibüslerin sevkiyat noktalarını hazırlıyordu. Bu gece çok büyük bir hap sevkiyatı yapılacaktı. Dikkatini dükkanda çalışan çırak gençlerin değişmesi çekti. Bu sabah Selim'in dükkanında çalışan çocuklar gelmemiş bambaşka bir genç topluluğu çalışıyordu. Hemen yanındaki baş adamlarından birini çağırdı. Hiddetli bir sesle "kim ulan bu çalışan gençler çabuk söyle ! " iri yarı adam kendinden emin bir şekilde " Abi : sorun yok. Selim'in sünepeleri kaçtılar. Ben de bunları buldum. Hem yaşları da büyük iyi çalışırlar. " Reşat'ın canı bu duruma sıkılmıştı şimdi istese hepsini öldürürdü fakat bu büyük geceye hazırlanması gerekiyordu. İşaret parmağını iri kıyımına doğru sallayarak " Dikkatli olun ulan" diye uyardı.

Akşam tüm minibüsler sevkiyata çıktığında Reşat mutlulukla yılan sırtışları dağıtıyor, zengin olmanın hayallerini kuruyordu. Ramazan'ında hastaneden çıktığını duymuştu. Planının bir kısmını bildiğinden yaşamamalıydı. Sevkiyat işi bittiğinde " Önce Ramazan sonra Selim ölmeli " diye içinden geçirdi. Saatler geçmiş hiçbir minibüs şoföründen haber gelmemişti. Hiçbir şoför telefonunu açmıyordu. Hal bu ki

sevkiyat çoktan bitmiş paralarla geri dönmeleri gerekiyordu.

Reşat tamirhanede deliye dönmüş bir o yana bir bu yana dolanıp küfürler savuruyordu. Birden tamirhanenin puslu camlarında gölgeler belirdi. Reşat silahına sarılıp camlı bölüme doğru mermi yağdırmaya başladı. Fakat orada kimse yoktu. Tekrar tedirginlik içinde sağa sola baktı. Temassızlıkla yanıp sönen florasın lamba altında bir silüet belirdi. Reşat ağzından köpükler saçarak "Ethem " diye mırıldandı. Çaptan düşmüş tövbeli bir budalanın burada ne işi vardı ? Ethem kendinden emin bir şekilde " Bitti " dedi. Reşat deliye dönmüş ne demek istediğini anlamamıştı. " Bak yaşlı adam öldürtme kendini söyle niye geldin? " Ethem, tedirgin adama doğru yürüdü o an da o gün tamirhanede çalışan gençlerde ayaklanmıştı. Dükkanda sakladıkları silahları çıkarıp Reşat'a namlu doğrulttular. Ethem dolup kalan adamın elinden silahı aldı. Bu zalim ruh, oyun içinde oyuna gelmişti. Buz gibi terliyordu korku ile " Ethem sen " diye seslendi. Çakır gözlü adam tilki gülüşü fırlatarak " Ethem değil Narkotik Şube Amiri Murat " dedi ve ellerine kelepçeyi taktı. Yıllarca peşinde olduğu örgütü sonunda hayatın sillesini vurduğu bu dik yokuşlarda yakalamıştı.....

11.11.2015

ALİHAN ALTITAŞ